

1. Do - ko - ná - no jest, smrt ple - sá, Kris - tu sva - tá hla - va kle - sá,

du - cha Ot - ci o - de - vzdal; skon - če - na je ces - ta kří - že,

duch se vzná - ší k ne - bi blí - že. Pán svou o - běť do - ko - nal.

2. Žasni, Golgoto, Pán zmirá,
bolest duše věrné svírá
v této hrozně hodině.
Nejkrásnější hvězda zhasla,
před níž se moc pekla třásla,
zhasla na tvé výšině.

4. V oběť duši svou mu dejte,
na kříž oči pozvedejte,
Beránek tam Boží pní!
Vás on v srdci věrně choval,
pro vás život obětoval,
krůpěj krve poslední.

3. Vzorem jasným byl všech ctností,
pravdu kázal s horlivostí,
těšil v každé obtíži;
bídým spěchal ku pomoci,
žehnal, zval vše k svému Otci,
za to skončil na kříži.

5. Sama příroda též lkala,
hořem pukla tvrdá skála,
slunce zastřelo se tmou.
V základech se země chvěla,
z hrobů vstala mrtvých těla,
všecko vzdalo úctu svou.

6. Z kříže složili v hrob nový
učedníci Ježíšovi
tělo Páně zmučené.
Pokoj svatý kolem dýše,
po bojích tu dřímá tiše
srdce láskou zraněné.

7. Odpočívej zde již sobě
po té strastiplné době,
umučený Ježíši!
Dosti duše tvá i tělo
muk a žalů vytrpělo,
Beránku náš nejtišší!

8. Třetího až dne hrob tmavý
vzplane bleskem božské slávy,
skončen bude lidstva žal.
Duše plesá vykoupená:
Vláda smrti přemožena,
Pán své dílo dokonal!

2. Žas - ni, Gol - go - to, Pán zmí - rá, bo - lest du - še věr - né sví - rá

v té - to hroz - né ho - di - ně. Nej - krás - něj - ší hvěz - da zhas - la,

před níž se moc pe - kla trá - sla, zhas - la na tvé vý - ši - ně.

3. Vzo-rem jas-ným byl všech ctnos-tí, prav-du ká-zal s hor-li-vos-tí,

tě-šil v kaž-dé ob-tí-ži; bíd-ným spě-chal ku po-mo-ci,

žeh-nal, zval vše k své-mu Ot-ci, za-to sko-nal na kří-ži.

4. V o - běť du - ši svou mu dej - te, na kříž o - či po - zve - dej - te,

Be - rá - nek tam Bo - ží pní! Vás on v srd - ci věr - ně cho - val,

pro vás ži - vot o - bě - to - val, krů - pěj kr - ve po - sled - ní.

5. Sa - ma pří - ro - da též lka - la, ho - řem pu - kla tvr - dá ská - la,
 slun - ce za - stře - lo se tmou. V zá - kla - dech se ze - mě chvě - la,
 z hro - bů vsta - la mrt - vých tě - la, všec - ko vzda - lo ú - ctu svou.

6. Z kří-že slo - ži - li v hrob no - vý u - čed - ní - ci Je - ží - šo - vi

tě - lo Pá - ně zmu - če - né. Po - koj sva - tý ko - lem dý - še,

po bo - jích tu dří - má ti - še srd - ce lás - kou zra - ně - né.

7. Od - po - čí - vej zde již so - bě po té stras - ti - pl - né do - bě,

u - mu - če - ný Je - ží - ši! Dos - ti du - še tvá i tě - lo

muk a ža - lů vy - tr - pě - lo, Be - rán - ku náš nej - tiš - ší!

8. Tře - tí - ho až dne hrob tma - vý vzpla - ne bles - kem bož - ské slá - vy,

skon - čen bu - de lid - stva žal. Du - še ple - sá vy - kou - pe - ná:

Vlá - da smr - ti pře - mo - že - na, Pán své dí - lo do - ko - nal!